

tidligere kunde have faaet nogen Invalideforsørgelse, dog har givet Afkald paa denne. En saadan Person, der endnu ikke har faaet Invalideforsørgelse, vil jeg ikke kalde Invalid i Ordets egentlige Forstand; han er Invalid i den Forstand, at han lider af en eller anden Svæant, men han er ikke Invalid i den Forstand, at han faar Understøttelse. Men i § 12 bliver han imidlertid sat i Klasse med Invalider i den Forstand, at han har faaet Understøttelse, og hvis han gifter sig 5, 6 eller 10 Aar efter, saa vil hans eventuelle Enke, uagtet han aldrig har modtaget en Skilling af Staten, komme til at lide derunder. Jeg kan ikke indse, at dette er fuldkommen rigtigt. Jeg skal se meget driftigere om denne Sag, som jeg veed, at det tidligere Folkething ganske enstemmig indrømmede, at det var ubilligt, om man gif frem paa denne Maade mod en saadan Enke, ja, jeg er netop saa heldig stillet, at baade den daværende og den nuværende Finansminister, vor høitærede Conscilspræsident, ogsaa har indrømmet, at det var billigt, at der blev taget Hensyn til en saadan Enke, men at kun den daværende og nuværende Lov forhindrede ham i at skride dertil. Derfor mener jeg, at det er til rette Tid og paa rette Sted, at vi nu virkelig tage saadanne Billighedshensyn, og det saa meget mere, som jeg formener, at det er Tilfælde, der kun meget sjældent ville forekomme, saaledes at Enker, hvis Mægteskab først er indgaaet, efter at Manden har modtaget Invalideforsørgelse, ikke skulde blive stillet saaledes, at de ikke kunne komme i Betragtning til at nyde Understøttelse. Jeg vil kun henstille dette til det høie Thing, og jeg haaber, at jeg baade vil faae Thingets og den ærede Regjerings Velvilie for denne Sag, naar jeg i sin Tid stiller et Forslag angaaende denne lille Ændring.

Bøjsen: Jeg vil blot gjøre den høitærede Conscilspræsident opmærksom paa, at det ikke er, fordi disse Forslag ere Restancer fra foregaaende Samlinger, at de finde en saa velvillig Modtagelse. Grunden dertil er den, at vi ifjor saa nogenlunde naaede at blive enige om Forslagene, men det var umulig at oplyse, hvor lang Tid Forhandlingerne med Centralkomiteen vilde tage — de kunde tage kortere eller længere Tid. Jeg vil hertil føie en Bemærkning om Slutningsbestemmelsen i Lovforslaget, som ifjor gif ud paa at knytte disse to Love til hinanden, saaledes at den ene ikke kunde udkomme før den anden. Grunden dertil var den, at Udvalget i sin Tid formodede og vel ogsaa havde Grund til at formode, at man fra den anden Side lagde stærkere Vægt paa den ene af disse Love end paa den anden, navnlig med de Forslag, som det efter Udvalgets Forhandlinger vilde komme til at indeholde. Man tænkte derfor som saa, at, da disse Love fra først af udgjorde en Enhed, saa var det ogsaa naturligt, at

den samme Grund, som ledede den, der vilde have Forslagene gennemførte paa een gang, naar de havde udgjort et helt Lovarbejde, ogsaa maatte blive tilstede for dem, til at se dem gennemførte som særskilte Lovforslag. Det forekommer mig imidlertid, at den Grund ikke mere kan være tilstede fra det Dieblit, da den ærede Finansminister har gjort begge Lovforslagene til sine, og jeg tror, at, dersom disse Lovforslag gaa fra os i denne Stikkelse, altsaa som to selvstændige Lovforslag, sfer det ogsaa i Lillid til, at Interessen for dem begge maatte være saa stærk hos den ærede Finansminister, at han vilde sørge for at føre dem begge igennem og ikke lade det ene komme til at gaa ud for sig.

Finansministeren (Strup): Jeg vil kun bemærke, at den ærede Talers Forudsætning er fuldkommen rigtig.

Brig: Jeg vil kun gjøre den korte Bemærkning til den ærede sidste Taler, at det ikke forholder sig rigtigt, at Hensynet til Studenterexamen havde Noget med 18 Aars Alderen at gjøre. Denne Bestemmelse gjælder baade Børn af det mandlige og kvindelige Kjønn, og man kjendte den Gang vistnok ikke til kvindelige Studenter. Jeg tror tværtimod, at det er et ganske andet og velbegrunder Hensyn, nemlig Hensynet til, at det i flere Tilfælde er umuligt førend det 18de Aar at erhverve det Nødvendige, som har fremkaldt denne Bestemmelse.

Bøjsen: Jeg tror, at det gjælder derom, at 15 Aars Alderen for de Fleste af Befolkningen er den Alder, i hvilken Børnene selv ere i Stand til at erhverve sig deres Udkomme.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, blev Forhandlingerne sluttet.

Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til Mandag Middag Kl. 1.

Formanden (Krabbe): Dagsordenen er hermed udtømt.

Fra Justitsministeren har jeg modtaget Underretning om, at Ministeren agter her i Thinget at forelægge: Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder.

Fra Indenrigsministeren har jeg modtaget Udskrift af Valgbogen med Hensyn til det i Obense Amts 7de Valgkreds den 11te ds. foretagne Valg. Udskriften er tilfjort Udvalget for Valgbrevets Prøvelse.